23/01/2019

“Το Φανάρι απέδωσε την ιστορική δικαιοσύνη”

/ Γνώμες

Η απονομή αυτοκεφαλίας στην Εκκλησία της Ουκρανίας ενδεχομένως είναι το σημαντικότερο γεγονός για τη χώρα στα 28 χρόνια της ανεξάρτητης πορείας της. Εν μέσω σημαντικών αντιδράσεων από την πλευρά της Ρωσίας, η νεοσύστατη Ορθόδοξη Εκκλησία, η 15η μεταξύ των αυτοκεφάλων τοπικών Εκκλησιών, ξεκίνησε την πορεία της. Η επιλογή τού, μόλις 40 ετών, Μητροπολίτη Επιφανίου ως προκαθημένου της έχει τη σημασία της. Αντιπροσωπεύει τη νέα γενιά Ουκρανών, οι οποίοι αγωνίζονται για μια σύγχρονη Ουκρανία, ανεξάρτητη από οποιεσδήποτε δεσμεύσεις του παρελθόντος. Μόλις δύο εβδομάδες μετά την εκχώρηση του Τόμου Αυτοκεφαλίας από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, δεκάδες ενορίες που υπάγονταν έως τώρα στη δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Μόσχας προσχώρησαν στη νεοσύστατη ανεξάρτητη Εκκλησία. Ωστόσο, όπως τονίζει ο Μητροπολίτης Επιφάνιος, μιλώντας στα «ΝΕΑ», υπάρχει μπροστά πολύς δρόμος ακόμα.

Ποια είναι τα επόμενα βήματά σας;

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο προχώρησε στην απόδοση της ιστορικής δικαιοσύνης. Ως μητέρα Εκκλησία είχε δικαίωμα να δώσει στη θυγατέρα της, Ουκρανική Εκκλησία, την αυτοκεφαλία. Τώρα καλούμαστε να προχωρήσουμε ώστε όλοι οι ορθόδοξοι Ουκρανοί στην Ουκρανία να ενωθούν σε μια ενιαία αυτοκέφαλη ορθόδοξη Εκκλησία. Φυσικά είναι μια χρονοβόρα διαδικασία. Και κυρίως επειδή θέλουμε να γίνει ειρηνικά και να βασιστεί στην αγάπη και την αλληλοκατανόηση. Για αυτό δεν θέτουμε χρονικά περιθώρια. Οφείλουμε να θέσουμε σωστές πνευματικές βάσεις. Αντίθετα με εκείνους που μας εχθρεύονται, είμαστε υποχρεωμένοι να ξεχάσουμε όλες τις διαφορές. Ως χριστιανοί, να συγχωρέσουμε, να ανοίξουμε τις αγκάλες μας και να πούμε ότι είμαστε έτοιμοι από εδώ και στο εξής, ειρηνικά, να χτίσουμε μαζί το κοινό μας μέλλον. Το εκκλησιαστικό μας μέλλον.

Ποια πιστεύετε ότι θα είναι τα αντίμετρα της Ρωσικής Εκκλησίας;

Η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία θα αντιδράσει. Το έκανε, το κάνει και θα το κάνει στο μέλλον. Εκτός από την προσπάθειά της να πείσει τις άλλες Εκκλησίες (σ.σ.: τις κατά τόπους αυτοκέφαλες ορθόδοξες Εκκλησίες) προκειμένου να μην αναγνωρίσουν τη ουκρανική, η Μόσχα επιχειρεί να σπείρει τη διχόνοια ανάμεσα στους ουκρανούς πιστούς. Ακούσαμε μέχρι τώρα από τη ρωσική μεριά ότι σε περίπτωση που δοθεί ο Τόμος Αυτοκεφαλίας θα υπάρξουν σημαντικές αντιδράσεις, ότι θα χυθεί αίμα. Βλέπουμε μέχρι τώρα μια εντελώς ειρηνική διαδικασία προσχώρησης των ενοριών στην νέα Εκκλησία και θα καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια ώστε να συνεχίσει ως τέτοια.

Ο πόλεμος ωστόσο επέσπευσε τη δημιουργία της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Ουκρανίας…

Πριν ξεσπάσει αυτός ο πόλεμος, μεγάλο ποσοστό των Ουκρανών αδιαφορούσε σχετικά με το αν η εκκλησία που επισκέπτονταν υπαγόταν στο Πατριαρχείο της Μόσχας. Ωστόσο, μετά την εκδήλωση της επιθετικότητας εκ μέρους της Ρωσίας ο αριθμός των πιστών στους ναούς που υπάγονταν στο τότε Πατριαρχείο Κιέβου (σ.σ.: το οποίο αποτελούσε μία από τις δύο μη κανονικές εκκλησιαστικές κοινότητες που υπήρχαν μέχρι πριν από λίγες εβδομάδες στην Ουκρανία) διπλασιάστηκαν και τριπλασιάστηκαν. Αυτό αποδεικνύει ότι ο ουκρανικός λαός κατανόησε ότι η Εκκλησία αποτελεί έναν από τους βασικούς πυλώνες της ανεξαρτησίας του. Και αυτή η μεταστροφή ώθησε το Κοινοβούλιο της χώρας στο να στραφεί προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο ζητώντας τη δημιουργία αυτοκέφαλης Εκκλησίας. Είναι μη αναστρέψιμη διαδικασία και ο χρόνος λειτουργεί υπέρ της νεοσύστατης Εκκλησίας. Η κοινωνία αλλάζει, οι γενεές αλλάζουν και η

σημερινή γενιά έκανε την επιλογή της: Απομακρύνεται από τις ρωσικές θέσεις και κοιτάει προς τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Αυτή η αλλαγή σηματοδοτεί την ανάγκη μιας αυτοκέφαλης Εκκλησίας.

Για αρκετά χρόνια η Ουκρανική και η Ρωσική Εκκλησία θα συνυπάρχουν…

Εκτιμούμε ότι στην Ουκρανία θα παραμείνει ορισμένος αριθμός ενοριών, οι οποίες θα υπάγονται στη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία. Είναι λογικό και δεν έχουμε καμία αντίρρηση σε αυτό. Η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία μπορεί να φροντίζει τους πιστούς της στο έδαφος της Ουκρανίας. Εκείνοι που θα κάνουν την επιλογή να παραμείνουν στη Ρωσική Εκκλησία δεν θα πρέπει να αισθάνονται κανενός είδους πίεση. Αυτές οι ενορίες πρέπει να έχουν ισότιμα δικαιώματα με εκείνες που υπάγονται στην Ορθόδοξη Ουκρανική Εκκλησία. Και σταδιακά πιστεύω, οι σχέσεις μας θα εξομαλυνθούν και οι λαοί μας θα ανανεώσουν τη φιλία, τις καλές και ειρηνικές σχέσεις.

Πώς βλέπετε τις σχέσεις της Ουκρανικής και της Ελλαδικής Εκκλησίας; Εχετε προγραμματίσει επίσκεψη στην Ελλάδα;

Βλέπω στο μέλλον καλές και παραγωγικές σχέσεις ανάμεσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας και την Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας. Στο σημείο που βρισκόμαστε, αναμένουμε εκ μέρους της Ελλαδικής Εκκλησίας την αναγνώριση της Ουκρανικής Εκκλησίας. Αυτό είναι ένα πρώτο βήμα, το οποίο θα μας οδηγήσει σε μια καλή συνεργασία. Αυτή η συνεργασία θα είναι εφικτή διότι η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας θα κινηθεί στην κατεύθυνση της ελληνικής παράδοσης. Σε περίπτωση αναγνώρισης, θα ακολουθήσει και η ειρηνική επίσκεψή μου στην Αθήνα, προκειμένου να συλλειτουργήσουμε με τον προκαθήμενο της Ελλαδικής Εκκλησίας, σύμφωνα με την παράδοση. Επίσης έχω την επιθυμία να επισκεφθώ ξανά το Αγιο Ορος (σ.σ.: που υπάγεται στο Οικουμενικό Πατριαρχείο), διότι είναι τόπος μοναδικής αξίας για τον Ορθόδοξο Κόσμο.

Μιλάτε και ελληνικά…

Μάθαινα αρχαία ελληνικά στη Θεολογική Ακαδημία, ωστόσο, τα νέα ελληνικά τα έμαθα μόνος μου. Για ένα εξάμηνο σπούδασα στη Φιλοσοφική Αθηνών, στο τμήμα που υπάρχει για τους ξένους φοιτητές. Η ελληνική γλώσσα εμπλουτίζει την κοσμοθέαση και για αυτό νιώθω υπερήφανος που μιλάω ελληνικά και γνωρίζω τις ελληνικές (σ.σ.: εκκλησιαστικές) παραδόσεις. Θα προσπαθήσω να τις εντάξω στη ζωή της Ουκρανικής Εκκλησίας. Θα επιμείνω στο να διδάσκονται τα νέα και τα αρχαία ελληνικά στην εκκλησιαστική ακαδημία μας και θα κάνω ό,τι περνάει από το χέρι μου προκειμένου να εμβαθύνω τις σχέσεις μας με διάφορα προγράμματα,

όπως ανταλλαγές φοιτητών κ.ά.

Πηγή: **www.tanea.gr**